

ת"פ (באר שבע) 3844-07-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נ' מחמד בן איאד טלאקה ע"י

ת"פ (באר-שבע) 3844-07-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נ' מחמד בן איאד טלאקה ע"י שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 3844-07-23
מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י

נגד

מחמד בן איאד טלאקה ע"י

ב"כ עו"ד תאמר אסאדי

בית משפט השלום בבאר-שבע

[06.06.2024]

כב' השופט רון סולקין

כ"ט אייר תשפ"ד

ב"כ עו"ד

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות כדלקמן:

· קשירת קשר לעשות פשע, בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (שתי עבירות);

· גניבת רכב, בניגוד לסעיף 413ב לאותו החוק (עבירה אחת);

· סיוע לגניבת רכב, בניגוד לסעיף 413ב וסעיף 31 לאותו החוק (עבירה אחת).

נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן כא/1, כדלקמן:

אישום ראשון

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך בסמוך ועובר לתאריך 22.06.23, קשר הנאשם קשר עם הקטינים ח.ט

(להלן: "ח.ט") ו- י.ט (להלן: "י.ט") (וביחד: "הקטינים") ועם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר")

לעשות פשע, בכך שקשר איתם קשר לגנוב רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירו לשטחי האוטונומיה באזור יהודה

ושומרון (להלן: "הקשר").

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 22.06.23 בסמוך לשעה 02:00, הגיעו הנאשם והקטינים לרחוב כלנית

באשדוד, באמצעות רכב מסוג פורד פוקוס ל.ז 65-519-75 (להלן: "הרכב") השייך לנאשם.

בהמשך למתואר לעיל, ירד ח.ט מהרכב והלך לרחוב מבוא האתרוג באשדוד (להלן: "המקום") שם חנתה מונית מסוג יונדאי ל.ז 51-142-26 (להלן: "המונית"), השייכת למורט יוסובוב (להלן: "המתלונן"); במעמד זה, נפגש ח.ט עם אחר, אשר התניע בעבורו את המונית, ח.ט נכנס למונית ונסע באמצעותה מהמקום כאשר הוא משוחח בטלפון עם י.ט, שהמשיך בנסיעה ברכב בו נהג הנאשם.

בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 03:20, נעצר ח.ט כשהוא נוהג במונית על כביש 383 לכיוון כללי מזרח. בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 04:00, הנאשם ו-י.ט, ברכב על כביש 1 בסמוך למחלף מוצא לכיוון ירושלים, כאשר הם מחזיקים בתא המטען של הרכב תיק בקר ניהול לכלי רכב - מחשב רכב.

בעשותו את המתואר לעיל, גנב הנאשם בצוותא חדא עם הקטינים והאחר את המונית בכך שנטלו ונשאו את המונית ללא הסכמת המתלונן במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב כשהם מתכוונים לשלול את המונית שלילת קבע מהמתלונן. עוד בעשותם את המתואר לעיל, החזיק הנאשם בצוותא חדא עם הקטינים בכלי הפריצה, שהינם מכשירים המשמש לפריצת רכב.

אישום מס' 2

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך בסמוך ועובד לתאריך 19.05.23, קשר הנאשם קשר עם ח.ט (להלן: "ח.ט") ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, לעשות פשע, בכך שקשר איתם קשר לגנוב רכב מהעיר באר שבע ולהעבירו לשטחי האוטונומיה באזור יהודה ושומרון.

בתאריך 19.05.23 בין השעה 15:00 לשעה 23:00, במסגרת הקשר עם האחר ח.ט ולשם קידומו, שלח הנאשם לח.ט מיקום של הרכב וקוד של רכב מסוג קיה ל.ז 27-265-85 (להלן: "הרכב") השייך לאנסטסיה מוסקלניקו (להלן: "המתלוננת") ואשר חנה ברחוב איילה 36 בבאר שבע. האחר ח.ט נטלו ונשאו את הרכב ללא הסכמת המתלוננת במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב כשהם מתכוונים לשלול את הרכב שלילת קבע מהמתלוננת והנאשם סייע להם בכך שהכווין אותם לרכב.

בהמשך למתואר לעיל, בשעה 23:12, נסעו ח.ט והאחר ברכב, והעבירו אותו לשטחי האוטונומיה באזור יהודה ושומרון דרך מעבר מיתר.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לענין העונש, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה והורשע בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן.

לאור גילו של הנאשם, קיימת חובה לקבלת תסקיר, אך המאשימה הודיעה, כי אינה מתחייבת לאמץ המלצותיו. לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, גיליון הרשעות תעבורה של הנאשם (ת/1) - לחובת הנאשם, הרשעה תעבורתית אחת. ההגנה הגישה, לענין העונש, מסמך מאגף הרווחה, קהילה ושירותים חברתיים במועצה המקומית חורה (נ/1) - במכתב מפורט, כי הנאשם מתגורר עם הוריו ביישוב חורה, נמצא במעצר בית על רקע שוד, וטרם מעצרו עבד בשדרות בהכנת ריהוט מעץ. הנאשם שולב בתכנית "יתד" לצעירים חסרי מעש, במסגרתה נרשם לקורס עברית מדוברת וקורס מכונה ניידת ושוקל הרשמתו ללימודי נהיגה על מלגה.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 19, רווק, מתגורר בבית הוריו ביישוב חורה. הנאשם שלל בעיות בריאותיות, אך מסר, כי בגיל 17 היה מעורב בתאונת דרכים יחד עם בני משפחה, במהלכה נשקפה סכנה לחייו ודודו נהרג במקום. בעקבות התאונה, נמצא בקשר עם גורמי טיפול במערכת הרווחה והפסיכיאטר.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות ותיאר עצמו כתלמיד ממושמע ללא בעיות התנהגות, אך לדבריו, לא היה פנוי להשקיע בבגרויות כיוון שסייע בפרנסת הבית.

הנאשם מסר, כי אביו נהג לצרוך קוקאין, קנאביס ומשקאות אלכוהוליים, וכאשר היה תחת השפעת חומרים אלו, נהג באלימות כלפיו, כלפי אחיו וכלפי אמו.

הנאשם מסר, כי לשניים מאחיו יש הרשעות פליליות ומשפחתו מוכרת לרווחה, כך שלאורך שנים, קיבלו סיוע כלכלי. הנאשם שלל התמכרות לאלכוהול ולסמים.

קצינת המבחן שוחחה עם אמו של הנאשם, אשר תיארה אותו כאדם נורמטיבי, ללא בעיות התנהגות, אשר הצליח לקיים קשרים מיטיבים עם בני גילו. עוד מסרה, כי הקשר ביניהם קרוב וחס וחס והיא מעורבת מאוד בחייו. לדבריה, התנהגות זו אינה אופיינית לנאשם, היא ניסתה להרחיקו ממעורבות שולית וכיום היא מנהלת עמו שיחות רבות לגבי עתידו ומעודדת אותו להשתלב בחברה בצורה מיטיבה.

הנאשם מסר, כי השתלב במעגל העבודה בגיל 14 על מנת לסייע בפרנסת הבית ולחסוך כסף על מנת לקנות בית. לדבריו, עבד כשלוש שנים במפעל עופות; עבד כצבעי עם אביו; וכשנה ומחצה עבד בנגרות. הנאשם שלל חובות כספיים ומעיד על עצמו כאדם אחראי בעל יכולת התנהלות כלכלית טובה, כאשר אף עלה בידו לבנות בית פרטי.

נגד הנאשם תלוי ועומד תיק נוסף, בגין עבירות של שוד מזוין בחבורה וקשירת קשר לעשות פשע. הנאשם טוען לחפותו בתיק זה. מכל מקום, משלא הוצגה לבית המשפט הכרעת דין מרשיעה - הרי חרף המפורט בתסקיר - אין בידי בית המשפט ליתן משקל כלשהו לתיק הממתין לביור דין בגזר דין זה.

ביחס לתיק דנו, מסר הנאשם, כי קיבל שיחת טלפון מדוד שלו, אשר ביקש ממנו סיוע בהבאת רכב של מכר מאשדוד וביקש ממנו לאסוף אותו. רק במהלך הנסיעה, סיפר לו הדוד, כי הם נוסעים לגנוב רכב. לדברי הנאשם, חש פחד וסירב להסיעו, לכן הוריד אותו בכניסה לעיר אשדוד ולא הסיע אותו עד מיקום הרכב. כעת מתחרט שהתנהג באופן מרצה כיוון שמכבד ואוהב את דודו.

לדברי הנאשם, בדרך חזרה מאשדוד, נעצר על ידי שוטרים ונלקח לחקירה, רק אז גילה שיש ברכבו כלי פריצה וחלקי רכב.

הנאשם שלל תכנון מוקדם של העבירה וביקש מחבר להתלוות אליו לנסיעה כדי לא לנהוג לבד בלילה. הנאשם מסר שאינו נוטל אחריות על האירוע, כיוון שלא נכח בעת העבירה עצמה.

אשר לאירוע השני שבכתב האישום, מסר הנאשם, כי נתן לדוד שלו להשתמש בטלפון שלו על מנת לבצע שיחת טלפון. לדבריו, מביע חרטה ומבין את חומרת המעשים, וחש שטעה בכך שלא הציב גבולות לדוד שלו ונתן לו גישה חופשית לטלפון שלו.

הנאשם מסר, כי מעצרו היווה גורם מרתיע, וכיום מעוניין לסיים את ההליך הפלילי המתנהל נגדו.

בפגישה השניה שנערכה עם הנאשם, הסתייג מדבריו הקודמים ומסר, כי הוא ערך מחשבה מחודשת, הפנים את חומרת מעשיו ונוטל עליהם את מלוא האחריות.

הנאשם השתלב בתכנית "חומש". גורמי הטיפול מסרו, כי הנאשם מגיע לפגישות באופן עקבי ומשתף פעולה. בשיחות עמו עלה, כי מפגין סימני פוסט טראומה בעקבות תאונת דרכים והוא נשלח לבדיקת פסיכיאטר, אשר אבחן את מצבו הרפואי כתקין.

בנוסף, השתלב הנאשם בתכנית "יתד", ועתיד להשתלב בקורס ללימודי עברית, טכנאי מזגנים ורישיון לטרקטור. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם משתף פעולה עם גורמי הטיפול והחל בבחינה עצמית עמוקה לגבי דפוסי המכשילים, ומביע מוטיבציה ראשונית לשינוי אורחות חייו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם גדל בסביבה עם חשיפה גבוהה למעורבות בפלילים והוא נוטה לדפוסי התנהגות של ריצוי וקושי בהצבת גבולות.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטל אחריות חיצונית, אשר מושפעת מההליך המשפטי המתנהל נגדו. במכלול השיקולים, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בענינו של הנאשם, והמליץ על ענישה מוחשית אשר תחדד לו את חומרת מעשיו.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/2) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, לפגיעה בערכים המוגנים של הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו, ותחושת הביטחון של המתלוננים והציבור כולו.

התביעה טענה, כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות ללכידה, אשר רב הפיתוי לעברן, ומשכך, יש להטיל ענישה מרתיעה.

התביעה טענה, כי חברה מתוקנת לא יכולה להסכים למצב בו רכוש אזרחיה הופך להפקר, ואדם שמחנה את רכבו ברשות הרבים, יגלה שרכבו נגנב.

התביעה טענה, כי בנוסף לנזק הממוני, גניבת רכב גורמת טרדה רבה לקורבן ומפח נפש.

ביחס לאישום הראשון, ביקשה התביעה לקחת לחומרה, כי המדובר בעבירות שנעברו בצוותא חדא עם שני קטינים ועם אחר שזהותו אינה ידועה, תוך שקשרו קשר לגנוב רכבים, וזאת, כשהם מגיעים למקום באמצעות רכבו של הנאשם, והצטיידו מראש במחשב רכב, בקר ניהול לכלי רכב, כך שנלווה תחכום למעשים.

עוד לחומרה, כי הנאשם והמעורבים הנוספים גנבו מונית, אשר מאפשרת את פרנסתו של המתלונן באישום זה.

ביחס לאישום השני, ביקשה התביעה לקחת לחומרה, כי המדובר בעבירות שנעברו בצוותא חדא, יחד עם קטין ואחר שזהותו אינה ידועה, תוך שקשרו קשר לגנוב רכבים, והנאשם הכווין את הקטין והאחר אל מיקומו של הרכב, ואף נתן להם את קוד ההנעה, ומכאן, שמדובר בסיוע משמעותי ובפעילות עבריינית מתוככמת.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל.

התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה נטילת אחריות חלקית למעשים, ביחס לשני האישומים, ולאחר שהנאשם הבין, כי חרב המאסר מרחפת מעל ראשו, שינה את דבריו ונטל אחריות. בסופו של יום, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית, והמליץ על ענישה מוחשית.

התביעה טענה, כי בענינו של הנאשם, אין מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, ובכל מקרה, במאטריה המדוברת, גוברים שיקולי ההרתעה על שיקולי השיקום.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הנמוך של מתחם הענישה אליו עתרה, אך לא בתחתיתו, ולהשית עליו מאסרים מותנים מרתיעים; קנס; פיצוי למתלוננים; התחייבות להימנע מעבירה; פסילה בפועל ועל תנאי של רישון הנהיגה.

ההגנה הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 19, נעדר הרשעות קודמות, סיים ללמוד בגיל 14 על מנת לסייע בפרנסת המשפחה, ומגיע מרקע משפחתי מורכב.

עוד הפנתה ההגנה, לנסיבות הרפואיות של הנאשם, אשר סובל מפוסט טראומה לאחר תאונת דרכים שעבר.

ההגנה טענה, כי הנאשם הופנה לתכנית "חומש" במסגרת מעצרו הגיע לכל המפגשים, ושיתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול. במסגרת התכנית, שולב במסגרת "יתד" ומצוי בקשר עם עו"ס. בנוסף, נרשם ללימודי עברית ועתיד להשתלב בקורס טכנאי מזגנים.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את גילו של הנאשם, שהוא צעיר-בגיר, ולהשפעת המאסר עליו ועל משפחתו.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, כי הנאשם היה תחת פיקוח אלקטרוני מחודש יולי 2023 ועד לחודש פברואר 2024.

ההגנה טענה, כי המלצת שירות המבחן למבוגרים אינה מתיישבת עם הדרך שעבר הנאשם.

ההגנה טענה, כי מקום בו בית משפט סבור שנאשם השתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם הענישה ההולם, ולחזק ידו של הנאשם בתכנית "חומש" ושימשיך במקצועות שלומד.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את הודאתו של הנאשם באשמה ונטילת האחריות מצדו.

ההגנה ביקשה שלא להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, אלא לאפשר לו להמשיך בהליך הטיפול, וכי במקרים חמורים יותר, נגזרו עבודות שירות.

בדברו האחרון של הנאשם השיב לשאלת בית המשפט, כי הוא שב ומודה בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

דיון והכרעה

עבירות נגד הרכוש בכלל ועבירות כלפי רכבים בפרט, פוגעות בתחושת הביטחון האישי של האזרח.

עבירות אלה מחייבות ענישה משמעותית, בעולם המעשה, על מנת להרתיע את עובריהן ולהפוך אותן ללא כדאיות.

מעבר לנזקים הממוניים הנגרמים לנפגעי העבירה מעבירות אלו, ישנם תמיד נזקים נלווים, כמו התרוצצות למציאת רכב חדש או לתיקון הנזקים אם נמצא הרכב הגנוב; שהות בלא רכב לתקופה מסוימת; שינוי בתכניות; התמודדות עם גופים ביורוקרטיים לצורך הגשת תלונה, ביטול רישון הרכב; תביעת פוליסת הביטוח; חידוש תיעוד שאבד; התקנת מיגון ברכב חדש שנרכש - אם לא אותרה הגניבה; אבדן מטלטלין שונים שהיו ברכב, פעמים רבות בשווי ניכר; ועוד.

בנוסף, קיימת עליה מתמדת בעלות פרמיות הביטוח בגין כלי רכב, המגולגלת על הצבור כולו, בשל העליה בשכיחות העבירות, אשר הפכה מזמן למכת מדינה. בשנה האחרונה, היתה קפיצה של יותר מפי 1.5 בעלות פרמיות הביטוח בכלל החברות המבטחות. עליה זו נומקה בגידול בהיקף גניבות הרכב, והיא מהווה, הלכה למעשה, כעין מס נוסף המוטל על כלל הציבור.

על התייחסות בית המשפט העליון לעבירות אלה ראופסק הדין רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה... (ההדגשה אינה במקור). ככלל, ייסוג האינטרס האישי השיקומי של העבריין מפני האינטרס הציבורי, ככל שמדובר בעבירות אלה. בנוגע למשקל שיש ליחס לנסיבות אישיות או לאינטרס השיקום בעבירות אלה, ראו פסק הדין רע"פ 10116/06 כהן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

האינטרס השיקומי והינוח לקממכלול השיקולים אשר נלקחים בחשבון במסגרת שיקוליה הענישה. אך במקרה זה הוא נסוג מפניה האינטרס הציבורי והצורך לנקוט במדיניות של ענישה מרתיעה. העבירות שביצעו המבקשים עבירות חמורות, אשר, כפי שציין בית-משפט השלום, פוגעות פגיעה קשה בהן בזכויותיהם מתלוננים והן בכלל הציבור. בית-משפט זה הנדרש לא פעם לצורך בנקיטת מדיניות ענישה מרתיעה בעבירות של גניבת רכב. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב בטרם נעקרה משורש ומכתה מדינה שאליה הנדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96) כמעט שהפכה לעשותה הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה המחמירה שלהן בעבירות הכרוכות בכך (ע"פ 11194/05 אבוסביתן נ' מדינת ישראל (טרם פורסם)). (ההדגשות אינן במקור). עוד ראו, רע"פ 1123/18 דבארי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

לטעמי, צדקו הערכאות הקודמות כאשר סיווגו את העבירות שביצעו המבקשים כעבירות בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן בשל העובדה כי גניבת רכב הפכה להיות 'מכת מדינה'. לפיכך, לא היה מקום לחריגה לקולא ממתחם הענישה, משיקולי שיקום (ההדגשות אינן במקור).

לא בכדי, ראה המחוקק לייחד לעבירות אלה סימן נפרד - סימן ה-1 - במסגרת הפרק העוסק בעבירות הרכוש (פרק י"א) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בסימן זה, הוחמרו העונשים בגין עבירות כנגד כלי רכב, אשר סווגו כעבירות מסוג פשע, חלף העבירות המקבילות כלפי הרכוש באופן כללי, מרביתן מסווגות כעוון. קביעה זו של המחוקק - מן הדין שתבוא ידי ביטוייה גם בקביעת הענישה בפועל.

להלן, תובא סקירה קצרה של מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות.

· עפ"ג 30123-10-22 אבו מערוף נ' מדינת ישראל - המערער הורשע, יחד עם אחר, לאחר הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת רכב, קבלת רכב גנוב (נאשם 1 - המערער) וסיוע לקבלת רכב גנוב (נאשם 2). בענינו של הנאשם 2, הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכולל הסכמה לענין העונש, ואילו ענינו של המערער נדון בפני מותב זה. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 16 ועד 32 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים; מאסר על תנאי; קנס בסך ₪ 20,000; פיצוי למתלוננות; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה. בית המשפט המחוזי מצא להקל בגובה הקנס, והעמידו על סך של ₪ 10,000, לאור התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם. ערעורו של הנאשם על יתר רכיבי גזר הדין - נדחה.

· עפ"ג 66955-03-23 אבו כף נ' מדינת ישראל - המערער הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע; גניבת רכב; וסיוע לזיוף סימני רכב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגיע הנאשם, יחד עם אחר, לרכב שנגנב יום קודם לכן, וסייע לו לזייף את לוחית הזיהוי של הרכב. לאחר מכן, האחר נהג ברכב הטיוטה הגנוב ואילו הנאשם נהג ברכב הליווי, הרכב בו הגיעו לרכב הגנוב וליווה את הנאשם עד היציאה מהעיר באר שבע. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 14 ועד 30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר; מאסר על תנאי; קנס בסך ₪ 5,000; פיצוי למתלונן בסך ₪ 7,500; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה. במסגרת הערעור, טענה ההגנה, כי לא מדובר בגניבה של ממש, אלא תפקידו של הנאשם היה "לפתוח ציר או ללוות את הגניבה". לאחר שהמערער שמע את הערות בית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור פלילי, חזר בו המערער מהערעור.

· ת"פ 17994-04-21 מדינת ישראל נ' אבו עאדרה - הנאשם הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לפשע, גניבת רכב, ניסיון לגניבת רכב, ופריצה לרכב בכוונה לגנוב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, גנב הנאשם רכב, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. בנוסף, התפרצו לרכב נוסף וניסו לגנוב אותו, אך המשטרה הגיעה למקום, הנאשם נמלט רגלית ונעצר. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 16 עד 32 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס בסך ₪ 15,000; פיצוי למתלוננים; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

· ת"פ 51700-12-21 מדינת ישראל נ' אבו כף ואח' - הנאשם 2 הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לפשע; סיוע לגניבת רכב; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו; החזקת כלי פריצה לרכב; זיוף סימני זיהוי של רכב; קבלת רכב גנוב; הסתייעות ברכב לעבור עבירה; נהיגה ללא רישיון. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, קשר הנאשם 2 קשר עם הנאשם 1 על מנת לגנוב רכב. הנאשם 2 סייע לנאשם 1, בכך שנהג ברכב "מלווה", וכאשר הבחינו במחסום משטרה, הסיע הנאשם 2 את הנאשם 1 והם ניסו להימלט מהמשטרה, כאשר הנאשם 2 נוהג ללא רישיון. מותב זה אימץ את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה, והעמידו בין 11 ועד 22 חודשי מאסר, תוך שציון, כי היה מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר.

· ת"פ 44413-09-22 מדינת ישראל נ' אבו סבית (ניתן ביום 18.02.24) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב ובעבירה נוספת, נגזרת, של סיוע לגניבת רכב. בית המשפט אימץ את מתחם הענישה עליו עתרה התביעה, כך שינוע בין 18 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, תוך שקבע, כי יש להעלות את מתחמי הענישה בגין תיקים אלו. בית המשפט גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל; מאסרים מותנים; קנס; פיצוי לנפגעי העבירה; פסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך 24 חודשים; פסילת רישיון הנהיגה על תנאי.

· ת"פ 34510-04-22 מדינת ישראל נ' אלסאנע (ניתן ביום 19.02.24) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר; מאסרים מותנים; קנס; פיצוי לנפגעי העבירה; פסילת רישיון הנהיגה בפועל למשך 30 חודשים; פסילת רישיון הנהיגה על תנאי.

· ת"פ 28876-04-22 מדינת ישראל נ' אלג'ראבעה (ניתן ביום 20.02.24) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא; עבירה של קבלת רכב גנוב; נהיגה ללא רישיון; נהיגה ללא ביטוח. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ועד 48 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר; מאסרים מותנים; קנס; פיצוי לנפגעי העבירה; פסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך 5 שנים; פסילת רישיון נהיגה על תנאי.

· ת"פ 34312-02-20 מדינת ישראל נ' אבו גוידר (ניתן ביום 02.06.24) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב ועבירה נגזרת של סיוע לגניבת רכב, תוך קשירת קשר, והפרעה לשוטר. מותב זה אימץ את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה, כך שינוע בין 24 ועד 46 חודשי מאסר בפועל, תוך שציון, כי היה מקום לעתור למתחם ענישה גבוה יותר.

באי כוח הצדדים אף הפנו לפסיקה מטעמם, אשר יהיה בה כדי לתמוך במתחם הענישה אליו עתרו. אולם, קביעת מתחם הענישה היא בהתאם לנסיבות המקרה העומד לדיון, וסקירת מדיניות הענישה הנוהגת היא רק שיקול אחד מבין כלל השיקולים אותו עושה בית המשפט בעת קביעת מתחם ענישה הולם. בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בבואו של בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, רשאי לקחת בחשבון מכלול שיקולים, בין היתר, נסיבות ביצוע העבירה; משך ההתנהגות העבריינית; מידת הפגיעה בערכים המוגנים; וכן, שיקולים נוספים.

במקרה דנן, מדובר בקשירת קשר לפשע ובהתארגנות עבריינית מוקפדת ומתוכננת היטב, תוך חלוקת תפקידים ברורה בין הנאשם לבין המעורבים הנוספים, ואף תוך הצטיידות מראש במחשב רכב. באישום הראשון, נסע הנאשם את כל הדרך, מהיישוב חורה, ועד אשדוד בשעת לילה מאוחרת, ביחד עם חברי הכנופיה, כשהוא נוהג ברכבו, על מנת לשלוח ידם ברכוש הזולת.

משנה חומרה לדברים, בנוגע לעבירות נושא האישום הראשון - שם גנבו הנאשם והאחרים רכב ציבורי - מונית, המשמש את המתלונן לפרנסתו, ובכך נגרמה למתלונן פגיעה כלכלית, גם מעבר לנזקים הנגרמים בשגרה לקורבנות עבירות אלה.

באישום השני, סייע הנאשם לאחרים לגנוב רכב אחר, כאשר הכוון אותם למיקום של הרכב ואף מסר להם את קוד ההנעה שלו. יש לומר, כי סיוע זה נמצא ברף הגבוה, לאור התחכום, ואלמלא הנאשם, ככל הנראה, לא היה ביד האחרים לגנוב את הרכב ולהעבירו לשטחי האוטונומיה שביהודה ושומרון.

בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, בהן קשירת קשר לעשות פשע; גניבת רכב מונית המשמש לפרנסת המתלונן; סיוע לגניבת רכב; כל זאת, תוך התארגנות עבריינית מתוכננת היטב; במועדים שונים, ביניהם הפרש של למעלה מחודש ימים, מוצא בית המשפט לאמץ את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה ולהעמידו כך שינוע בין 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל.

לאור נפישות העבירות (ודי בעיון בפסיקה שהובאה לעיל, כדי לראות את ריבוי גזרי הדין בעבירות דומות, על פני תקופה קצרה יחסית), והתגברות התחכום מצדם של העבריינים - היה מקום, במקרה דנן, אף לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר, אך בית המשפט לא יחמיר מעבר לעתירת התביעה.

קביעת הענישה בתוך המתחם

מעשיו של הנאשם חמורים ומעידים על מעורבות של ממש בעולם העברייני ועל כשל ערכי.

התנהלותו של הנאשם במהלך העבירות מלמדת על מעורבות עומק בעולם העברייני בכלל ועל מקצוענות בתחום גניבות הרכב בפרט.

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר, ממנו עולה, כי הנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד למעשיו. נטילת האחריות שלו הינה חיצונית ומושפעת מההליך המתנהל נגדו.

לזכות הנאשם, יילקחו הודאתו באשמה; נטילת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי.

עוד לזכותו, העדר הרשעות קודמות והעובדה, כי המדובר במאסרו הראשון.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, ואת שיתוף הפעולה שלו עם תכנית "חומש", אולם, במאטריה הנדונה, לצד העובדה, כי מדובר בפעילות עבריינית מאורגנת ומתוכננת - נסוגות אחר הנסיבות האישיות של הנאשם מפני האינטרס הציבורי, להטיל הכרת על עבירות אלה.

במכלול השיקולים, מוצא בית המשפט לגזור את עונשו בתחתית מתחם הענישה.

כמובן, יושתו על הנאשם מאסרים מותנים, לבל יחבור שוב לאחרים במטרה לעבור על החוק או לשלוח ידו ברכוש הזולת.

ההכבדה על כלל הציבור כתוצאה מעבירות אלה, כפי שפורטה לעיל, מצדיקה השתת עיצום כספי מסוג קנס.

עוד מוצא בית המשפט לחייב את הנאשם בפיצוי לבעלי כלי הרכב שנגנבו (בהם מונית), שיביא בחשבון גם רכיבים נלווים או לא ממונים, שאינם חוסים בפוליסות ביטוח וכן יהיה בו בבחינת הכרה בפגיעה שנגרמה להם. כך למשל - נהג מונית, שזו פרנסתו ומשלח ידו, קם בבוקר ומגלה שחבר עליו עולמו ומקור פרנסתו נגזל ממנו.

אשר לרכיב הפסילה של רישיון הנהיגה, סעיפים 35 ו-43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, מסמיכים את בית המשפט לפסול את רישיונו של מי שעבר עבירה תוך שימוש ברכב מנועי.

במקרה דנן, המדובר במי שנהג ברכבו על מנת להסיע את החבורה לאשדוד, משם גנבו מונית, אשר הינה מקור פרנסתו של המתלונן.

על כן - יקבל בית המשפט עתירת התביעה להשתת פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בראיה שהוגשה לענין העונש; עיין בתסקיר שירות המבחן; שמע דברו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד, על פי רישומי שב"ס;

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א, שהיא מסוג פשע;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א, שהיא מסוג עוון;

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"ד;

ה. קנס בסך ₪ 7,500 או 55 ימי מאסר תמורתו;

ו. פיצוי לנפגע העבירה באישום הראשון, ע.ת. 2 בכתב האישום המתוקן, בסך ₪ 10,000;

ז. פיצוי לנפגעת העבירה באישום השני, ע.ת. 3 בכתב האישום המתוקן, בסך ₪ 5,000;

ח. הקנס והפיצויים ישולמו ב- 22 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.07.24 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מידי;

ט. באחריות התביעה להעביר פרטי המפוצים למזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים מהיום;

י. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך 12 חודשים. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט ביום העבודה הבא שלאחר שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי כל עוד לא הופקד הרשיון או התצהיר - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;

יא. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי בת 6 חודשים על תנאי, תקופת התנאי למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל;

יב. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - ייאסר למשך 35 יום נוספים;

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.
עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.
הודעה זכות הערעור.
ניתנה היום, כ"ט אייר תשפ"ד, 06 יוני 2024, במעמד הצדדים.